

[H. C. Toft.]

ren stiller forslag om ændringer, men bevarer fredningsplanudvalgene, selv om han samtidig foreslår, at der ikke skal udarbejdes flere fredningsplaner, og selv om han samtidig erklærer, at der ikke er skabt nye planer siden 1969, hvortil kommer, at han endog samtidig foreslår alle de tidligere godkendte fredningsplaner ophævet. Fredningsplanlægningen opløses, men fredningsplanudvalgene beholdes.

I debatten i sidste folketingssamling på baggrund af ministerens redegørelse vedrørende fredningsplaner og vedrørende fredningsplanudvalgene understregede jeg, at det konservative folkeparti ønskede, at fredningsinteresserne og fredningsarbejdet fik en fremskudt plads i planlægningslovgivningen, så vi beskyttede og sikrede naturværdier og rekreative områder. Jeg roste tillige den danske fredningsadministration, der har været en værdifuld beskytter af naturværdierne. Dernæst tilføjede jeg — og det er også mit synspunkt og mit partis synspunkt i dag — at vi ved den videre udbygning af den samlede planlægning må drage omsorg for, at der ikke finder overlappings steder, som fordyrer, forsinker og vanskeliggør opgavernes effektive og sammenhængende løsning. Det er den situation, man kommer i, når man ensidigt fastholder organer, som efter nyere lovgivning med god begrundelse bør inkorporeres i et nyt organ.

Når spørgsmålet rejstes af folketingsudvalget i 1973 om, at fredningsplanudvalgenes beføjelser kunne henlægges til amtsrådene, var baggrunden et ønske om forenkling, undgåelse af dobbeltadministration, at decentralisere, så afgørelserne kunne henlægges til det nære samfund, som ministeren jo så ofte taler om. Det er beklageligt, at ministeren ikke lever op til de skønne talemåder, men åbenbart har ladet embedsmændene fravriste ham hans gode hensigter.

Det konservative folkeparti kan acceptere de beskæringer, der finder sted af fredningsplanudvalgenes arbejdsopgaver, men finder

altså, at beskæringen er for lille. Vi vil under udvalgsarbejdet virke for yderligere beskæringer. Forhåbentlig vil det lykkes i et sådant omfang, at også ministeren vil erkende, at opgaverne kan løses af amterne. Ministeren kunne da glæde sig over, at det ved vor hjælp kom til at gå sådan, at han også på dette område kom til at leve op til sine mange taler om det nære samfund.

Jeg nærer god tro til, at vi kan komme i denne retning, ikke mindst på baggrund af de bemærkninger, der er fremsat af andre ordførere. Hr. Auken gav udtryk for, at det skulle indpasses i det fremtidige planlægningsarbejde. Hr. Hans Bjerregaard gav udtryk for, at man ikke kunne nøjes med regionplanlægning, og hr. Raunkjær gav udtryk for, at vi skulle begrænse opgaverne. Jeg forstår altså, at jeg har forbundsfæller i mit syn og mit ønske, når vi går til udvalgsarbejdet.

Det er jo ikke ved denne lejlighed, vi skal gå ind og diskutere de enkelte paragraffer, men i anledning af de bemærkninger, der er faldet om vandløbene her, vil jeg gerne give udtryk for, at også vi med interesse vil deltage i drøftelsen heraf under det kommende udvalgsarbejde.

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at lyset er i uorden. At lampen lyser rødt, betyder derfor ikke nødvendigvis, at taletiden er omme — men det kan godt være, at den er det.

Poul Boeg (CD):

Da denne sag ligger mig meget på sinde, og jeg har en del at sige, så vil jeg, når den røde lampe lyser, tillade mig at gå ud fra, at det er en fejltagelse, indtil den højtærede formand siger noget andet.

Formanden:

Jeg skal nok rette det om fornødent.

Poul Boeg (CD):

Ja, det forstår sig.

Må jeg ikke have lov til at begynde med